

PROCEDURI JURISDICTIONALE

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

CURTEA DE JUSTIȚIE A AELS

HOTĂRÂREA CURȚII

din 19 decembrie 2008

în cauzele conexe E-11/07 și E-1/08 Olga Rindal (cauza E-11/07); Therese Slinning, reprezentată de tutorele legal Olav Slinning (cauza E-1/08)/Statul norvegian, reprezentat de Comitetul pentru scutiri și cereri de tratament medical în străinătate;

(Asigurări sociale – Libertatea de a presta servicii – Sisteme naționale de asigurări de sănătate – Costurile spitalizării în alt stat membru al SEE – Tratament experimental și de testare)

(2009/C 124/07)

În cauzele conexe E-11/07 și E-1/08, Olga Rindal (cauza E-11/07) și Therese Slinning (cauza E-1/08)/Statul norvegian, reprezentat de Comitetul pentru scutiri și cereri de tratament medical în străinătate – CERERE adresată Curții de Borgarting lagmannsrett (Curtea de apel din Borgarting) și Oslo tingrett (Tribunalul de district din Oslo), referitor la interpretarea normelor privind libera circulație a serviciilor în Spațiul Economic European, în special interpretarea articolelor 36 și 37 din Acordul SEE, precum și a articolului 22 din Regulamentul (CEE) nr.1408/71 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii independenți și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost adaptat la Acordul SEE prin Protocolul 1 la acesta, Curtea, compusă din: Carl Baudenbacher, președinte și judecător raportor, Henrik Bull și Thorgeir Örlygsson, judecători, a emis la 19 decembrie 2008 hotărârea, al cărei dispozitiv prevede următoarele:

1. Refuzul de a acoperi cheltuielile pentru tratament medical în străinătate, care, în conformitate cu normele internaționale din domeniul medical, trebuie considerat tratament experimental sau de testare, atunci când pacientul nu are dreptul la un astfel de tratament în statul de origine, poate fi compatibil cu articolele 36 și 37 din Acordul SEE. În primul rând, acesta va fi cazul dacă sistemul de rambursare a costurilor pentru un tratament medical în străinătate nu impune costuri mai mari persoanelor care urmează tratamentul în străinătate decât celor care urmează tratamentul în spitalele care fac parte din sistemul de securitate socială al statului de origine. În al doilea rând, acesta va fi cazul dacă aceste costuri mai mari rezultă exclusiv din mijloacele necesare și rezonabile utilizate pentru a atinge obiective care pot justifica în mod legitim restricționarea liberei circulații a serviciilor spitalicești.
2. Nu contează dacă metoda de tratament în sine este o metodă recunoscută la nivel internațional și se bazează pe cercetări efectuate pentru alte indicații medicale decât cele ale pacientului respectiv.

Nu contează, pentru a răspunde la prima întrebare, dacă metoda de tratament în cauză trebuie considerată ca fiind pusă în aplicare într-un stat de origine care practică metoda respectivă sub forma unor proiecte de cercetare sau, în mod excepțional, de la caz la caz. De asemenea, nu contează dacă statul de origine are în vedere punerea în aplicare a metodei în viitor.

3. Refuzul de a acoperi cheltuielile de spitalizare în străinătate dacă, în statul de origine, pacientul poate primi o ofertă de tratament medical adecvat, evaluat în conformitate cu metodele internaționale acceptate, într-un termen de timp justificabil, poate fi compatibil cu articolele 36 și 37 din Acordul SEE.

Nu contează, pentru a răspunde la a treia întrebare, dacă pacientului care a hotărât să urmeze un tratament medical în străinătate mai degrabă decât un tratament adecvat în statul de origine nu i se acoperă cheltuielile tratamentului în străinătate în limita costurilor pe care le-ar fi presupus tratamentul adecvat oferit în statul de origine.

4. Nu contează, pentru a răspunde la prima și a treia întrebare, primul paragraf, dacă
- statul de origine nu oferă, de fapt, tratamentul urmat în străinătate;
  - de fapt, pacientului nu i s-a oferit tratamentul respectiv în statul de origine, deoarece pacientul nu a fost niciodată examinat pentru acel tratament, chiar dacă tratamentul este oferit în acel stat;
  - pacientul a fost examinat în statul de origine, dar nu i s-a oferit tratament chirurgical suplimentar deoarece s-a estimat că beneficiile tratamentului nu au fost demonstrate în cazul său;
  - tratamentul urmat în străinătate a avut într-adevăr drept rezultat o ameliorare a stării de sănătate a pacientului.

Cu toate acestea, pentru a treia întrebare, primul paragraf, poate avea relevanță faptul că pacientului în cauză, într-un termen de timp justificabil din punct de vedere medical, nu i s-a oferit de fapt un tratament adecvat în statul de origine. Acesta este cazul atunci când statul de origine refuză să acopere costurile tratamentului în străinătate într-o situație în care nu a putut, într-un termen de timp justificabil din punct de vedere medical, să își respecte obligația de a oferi tratament pacientului într-unul dintre spitalele statului respectiv, în conformitate cu propria legislație în materie de securitate socială.
